

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Notitia Congregationum Et Tribunalium Curiae Romanæ

Plettenberg, Hunold

Hildesii, 1693

§. 2. An Declarationes hujus Concilii habeant vim legis universalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63032)

ni populi componendos. *Sixtus citata
Const. 74.*

9. Demum post has aliasque facultates eidem Congregationi à Sixto V. qui eam in stabilem & ampliorem formam instituit, dedit illi Gregorius XIV. per literas in forma Brevis auctoritatem nomine Pontificis scribendi. *Fagnanus loc. cit.*

10. Constat hæc Congregatio ex meritis Cardinalibus præter unum Prælatum, qui Secretarii Officio fungitur. Ex his Cardinalibus unus est Præfectus, qui cum Secretario subscribit literas & Decreta, ipsiusque Congregationis curam habet & directionem. Habetur hæc Congregatio vel singulis Septimanis, vel bis in Mense, prout negotia postulant die Sabbati, olim domi Cardinalis Senioris, nunc in Palatio Apostolico, & quandoque etiam coram ipso Pontifice.

§. 2.

An Declarationes hujus Concilii habeant vim legis universalis.

U. 3.

I. 6.

1. & 2. An declarationes hu jus Congregationis obtineant vim legis controvertitur.
3. Plurimæ declarationes sunt apocryphæ & rejectæ ad indicem librorum prohibitorum, ideo declarationes nil probant, nisi authenticæ producantur.
4. Si authenticæ sint, vim obtinent legis universalis.
5. Quia fiunt auctoritate Pontificis.
6. Qui facit eas suas.
7. Responsa Pontificum etiam in casu speciali faciunt jus universale.
8. Declarationes factæ ex consultatione Papæ faciunt jus universale.
9. Declarationes illæ sunt Apostolica & Papales.
10. Ideo mutari non possunt.
11. Et eas non observantes puniuntur.
12. Declarationes præcipiunt idem, quod lex declarata.
13. Habent vim declarativam antiqui juris.
14. Lex nova publicari debet, non legis declaratio.
15. Expressio loci & temporis requiritur in nova editione, non promulgatione legis.
16. Aliquæ declarationes videntur sibi contrariæ & non sunt.
17. Jurisdictio aliorum Judicum restricta est, non S. Congregationis.

I. Utrum

I.

Utrum declarationes S. Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini interpretum obtineant vigorem legis controvertitur à nonnullis maximè Theologis asserentibus, etsi hæc magnum habeant pondus authoritatis, earumque imprimis ratio habenda sit in dubiis & causis decidendis, esse nihilominus tantum doctrinales, nec standum illis necessario tanquam legi universaliter obliganti. Ita Thom. Sanchez de matr. tom. 3. l. 8. disp. 2. n. 10. Petrus de Ledesma in sum. tom. 1. de Sacr. Pæn. c. 13. diffic. 7. Alphons de Vega in sum. to. 1. c. 62. casu 40. Villalobos alique nonnulli.

2. Alii contra DD. passim asserunt & tuentur declarationes Sacræ hujus Congregationis non esse solum doctrinales, sed decisivas vim legis habentes. Ita Nicolaus Garzias de benef. tom. 2. in prefat. Emanuel Rodriguez de regul. tom. 1. q. 11. art. 1. & 2. Ludovicus Miran. in Manual. Prelat. to. 2. quest. 26. art. 11. Jo. de Sales, de legibus. tr. 14. q. 97. disp. 21. sect. 12. Prosper Fagnanus in c. Quoniam de Const. Card. de Luca. Barbofa Jur. Eccles. l. 1. c. 4. num. 8. Ubi auctores pro hac sententia

tenentur

tentia facientes plenissima manu adducit.

3. Prænotandum hic declarationes, si-
ve impressæ sint, siue manuscriptæ, quæ
passim circumferuntur, quamplurimas
esse apocryphas & falsas; Ideoque S.
Congregatio die 27. April. 1621 de man-
dato Gregorii XV. decrevit hujusmo-
di declarationes indici librorum pro-
hibitorum esse adjiciendas. Ac subin-
de eadem hæc Congregatio jussu Urba-
ni VIII. Anno 1631 præcepit hujusmodi
declarationibus tam impressis & impi-
mendis, quam manuscriptis nullam fi-
dem esse in Judicio, vel extra illud à
quoquam adhibendam, sed tantum illis
quæ in authentica forma, solito sigillo
& subscriptione Eminentissimi Cardina-
lis Præfecti & Secretarii ejusdem Con-
gregationis munitæ fuerint, uti testatur
Antonius Diana *Resol. mor. p. 5. tract. 2. 1ra
sol. 96.* His præmissis.

4. Dicendum omnino judico Declara-
tiones istas à Cardinale Præfecto & Se-
cretario subscriptas, ac consueto sigillo
obsignatas, si producantur, vim legis
obtinere universalis, & in utroque foro
obligare.

5. Probatur primò: Declarationes
illæ

illæ fiunt & eduntur auctoritate Pontificis. Ergo ut lex universalis omnes obligant. Antecedens patet 1. quia auctoritas declarandi Decreta Concilii Tridentini reservata fuit Sedi Apostolicæ per Pium IV. *cit. Const. Benedictus*, quam deinde Sixtus V. *Const. Immensa* impertitus est huic Congregationi; At vero cum Pontifex facultatem aliquam, maximè Sedi reservatam, tribuit alteri eam non habenti, tunc auctoritas illa intelligitur esse Apostolica. *c. Cum aliquibus de re script, in 6. c. Si cum, & c. Hi qui de præb. in 6.*

6. Patet secundo idem antecedens: Quemadmodum Justinianus Imp. olim postquam prohibuisset *l. 1. C. de vet. jur. inel. §. Nostram autem*, ne ad suum Codicem ederentur commentaria, dando deinde Prudentibus interpretandarum legum auctoritatem *l. c. §. His itaque declarat eorum studia ex principalibus constitutionibus profecta esse, & ut inquit §. Sed neque Tanquam à nostro digno ore profusa*, subjungens rationem: *Quia merito omnia nostra facimus, quibus auctoritatem impertimur.*

ratione Sixtus V. concedendo

Con-

Congregationi illi facultatem interpretandi Decreta Concilii, quam Pius IV. Sedi Apostolicæ reservarat, declarat interpretationes & declarationes hujus Congregationis suas esse effectas, prout loquitur Bonifacius VIII. de provisione facta à Legato auctoritate ipsi à Sede concessa. *c. Si Apostolica de rescript. in 6.* Atque eam ob causam Congregatio hæc multoties inscribitur: *Tridentini Concilii Sanctissimi Domini nostri auctoritate, seu Apostolica Auctoritate interpretes.*

7. Consequentia constat ex iis, quæ dicta sunt capite 19. Introductionis ad Jus Canonicum, ubi probavi Rescripta Pontificis, & responsa eorum Auctoritate & nomine data etiam ad certas solum personas, & in casu speciali jus facere commune & universale. Quod confirmatur ex eo, quod auctoritas interpretandi dubia in rebus fidei, quam sibi Pontifex reservat, sit Apostolica, & faciat jus quo ad omnes. *c. 2. de juram. calum. c. Sunt quidam 25. q. 2.* Ergo & auctoritas interpretandi dubia, quæ spectant ad morum reformationem, & Ecclesiastica Judicia, erit Apostolica constituens

fituens jus universale. *Arg. s. Majores de Bap. Uniformis enim debet esse cujuslibet auctoritatis intellectus, ut inquit Glossa V. Tota auctoritas.*

8. Probatur 2. Conclusio: Declarationes, quæ fiunt ex consultatione Pontificis tantum acquirunt roboris firmitatem, ut jus constituent quo ad omnes. *Ex multa de voto.* Cum enim magistraliter solum interpretantur DD. Canones aut leges, non est necesse, ut consultent prius Principem. *l. unica C. de profec. in Urb. Constant. lib. 12.* Sed Declarationes illæ fiunt ex consultatione Pontificis, cum enim Sixtus V. facultatem dedit Congregationi Concilium interpretandi adjecit hanc clausulam: *Nobis tamen Consultis:* Imo sapissime habentur hæ Congregationes in præsentia Patris, & quotiescunque dubia nondum decisiva resolvuntur, hæc ad illum per Cardinalem Præfectum, vel Secretarium Congregationis referuntur, prout Magnanus diu se observasse testatur.

9. Probatur 3. Gregorius XIV. dedit, ut dictum est, Sacræ Congregationi auctoritatem scribendi nomine Patris; Ego Rescripta ejus censenda sunt Papalia & Apostolica. *c. Cum aliquibus*

terpre-
ius IV.
declarat
s hujus
s, pro-
provi-
e ipsi à
ript. in 6.
tio hæc
Conci-
auctori-
ate in-
is, quæ
onis ad
escripta
auctori-
ertas so-
jus fa-
Quod
ritas in-
quam
lica, &
e juram.
& au-
æ spe-
& Ec-
a con-
ituens

de Rescript. in 6. & c. Hi qui, de præb. in 6.
 Et confirmat praxis, nam teste Garzia
 de Benef. t. 1. in præf. hæc S. Congregatio
 sic rescripsit cuidam Abbatis Messanensi:
*Eadem ratio habenda est in his, que
 scribuntur à Cardinalibus S. Congrega-
 tionis Conc. Trid. nomine ipsius Congre-
 gationis, ac si à Papa scripta essent.*
 Jam vero Rescripta Papalia jus consti-
 tuere universale ostendimus cap. 19. In-
 troductionis ad Jus Canonicum. Ergo
 & hæc Declarationes seu Rescripta S. Con-
 gregationis vim juris & legis habebunt
 universalis.

10. Hinc à nullo mutari vel corrigi
 possunt hujusmodi Declarationes; Nec
 à Sententia lata à S. illa Congregatione
 appellari potest, sicuti non potest à sen-
 tentia Senatorum. *c. Ecclesia 16. q. 1. l. 1.
 ff. à quibus appell. non licet.* Ergo tanquam
 sententia declaratoria obligat omnes,
 non secus ac ipsa Constitutio. *c. fin. de
 Constit.*

11. Atque hanc ob causam solet Con-
 gregatio non solum præcipere, ut De-
 clarationes observentur, sed etiam in
 contumaces poenis & censuris Ecclesia-
 sticis animadvertere, Expediuntur etiam
 pro

pro observatione illarum Declarationum
 Secretario Brevium literæ Apostolicæ,
 ab Auditore Camera Monitoria, quæ
 ne cunctatione Rota, Episcopi & Se-
 nis Apostolicæ Nuncii, quin & S. R. E.
 Cardinales, & de latere Legati susci-
 piunt & exequentur. Constituunt er-
 go Declarationes istæ Jus universale
 ad omnes, licet factæ sint solum
 instantiam solius, seu in casu par-
 ticulari, ideoque non solum doctrina-
 rias, sed etiam definitivæ sunt non secus
 si ab ipso Pontifice editæ fuissent.

12. Objicitur primò: Declarationes
 nihil præcipere aut prohibere, adeoq; nõ
 obligare. *Præcipere aut prohibere illas
 nem quod Lex & Decreta, quorum sunt
 declarationes; Qualitates enim legis
 declaratæ insunt declarationi. l. nihil ff.
 Conju. cum emanc. liber. & Auth. de fil. ante
 tal. Instrum. natis ad fin.*

13. Objicitur secundò: Obligationem
 non oriri ex eo, quod ita Congregatio
 declaravit, sed quod Concilium sic di-
 posuerit, proindeque Declarationes
 non habere vim juris. Resp. Licet De-
 clarationes non habeant vim novi juris,
 habent tamen vim declarativam antiqui
 juris, ut sic & non aliter intelligendum
 sit, atque ita alligari amplius non po-
 terit

terit ignorantia, quæ subinde excusat
Navar. Conc. 7. de Regul. Sicuti potuisset
 ante Declarationem.

14. Objicitur Tertiò, Declarationes
 illas non publicari, adeoque negligare,
Auth. ut factæ novæ const. nam leges insti-
 tuuntur cum promulgantur, firmantur,
 cum moribus utentium approbantur.
c. In istis §. Leges dist. 4. Idque etiam ob-
 servari in Constitutionibus Apostolicis.
c. i. v. Solemniter editi de Postul. Prel. Resp.
 Quamvis solennitas publicationis requi-
 ratur, cum novæ leges eduntur, prout
 etiam observat S. Congregatio in De-
 cretis quæ fecit per modum novæ legis,
 ut patet in Decretis de Apostatis & eje-
 ctis, de rebus Regularium non alienan-
 dis aliisque, non tamen requiritur pu-
 blicatio in Legis Declaratione, uti com-
 munitè Canonistæ in præm. *Clement.* Nam
 Legis Declaratio non inducit novum
 jus. *Card. in Clem. S. Romanus de Præb.* Sed
 manifestat, quod in lege latebat, insunt
 enim Declarationes ipsis Legibus *l. 40. ff. de jur. Fisci.* adeoque qui declarat, quasi
 ex spicis excutit grana, & frangit nu-
 cem, ut nucleum ostendat.

15. Objicitur quartò: Declarationibus
 S. Congregationis regulariter non appo-

tempus, nec locum, adeoque validas esse non posse; Invalidæ enim sunt Constitutiones Papales non continentes tempus & locum. *Proæm. Clem. V. Dat. Resp.* Expressio temporis & loci requiritur quidem in novæ Legis editione, non tamen in Legis editæ declaratione; Hæc enim retrotrahitur ad tempus conditæ legis, cui inest, & ab illius promulgatione vim habet obligandi. *l. Assé toto, de Hæred. instit.*

16. Objicitur quintò: Quamplurimas declarationes esse sibi contrarias, adeoque vim obligandi non habere. *l. ubi re- gnantia ff. de R. J. Resp.* Multæ declarationes videntur sibi contrariæ, quæ tamen revera ob circumstantias mutatas tales non sunt. Si tamen re ipsa contrariæ sibi sint, posteriores derogant prioribus, *c. 1. de Const. in 6.* Cæterum ut dictum est supra *num. 3.* complures sunt declarationes apocryphæ, ideoque nullæ fides adhibenda, nisi quæ in authentica forma producitur.

17. Objicitur sextò: Decisiones Judicum, qui omnem habent auctoritatem Principe *l. Et quia ff. de jurisd. omn. Jud.* non habere vim legis generalis, sed in-terrogare solum parendi necessitatem in par-

particulari causa in qua emanant. *Nota*
possunt ff. de leg. Ergo idem quoque di-
 cendum erit de Declarationibus S. Con-
 gregationis. Resp. Negando paritatem,
 nam jurisdictio aliorum Judicum restri-
 cta est ad certas personas, & determi-
 natos limites territorii. *l. fin. ff. de jurisd.*
omn. jud. At vero cum S. Congregationis
 Auctoritas extendat se generaliter ad o-
 mnia Decreta Concilii declaranda pro
 toto Orbe Christiano, Declarationes
 ejus omnes ligant, non secus ac ipsae le-
 ges, quas declarant, licet editae sint
 in casu speciali, nec aliter quam respon-
 sum Pontificis datum in particulari ca-
 su facit commune. *c. Ex multa de Vot.*

C A P U T X I X.

De Congregatione super Ne- gotiis Episcoporum & Regularium.

1. Congregationis hujus instituto.
2. Negotia hic expediuntur forma extrajudi-
 ciali.
3. Duo negotiorum genera hic tractantur.